

Universitätsbibliothek Paderborn

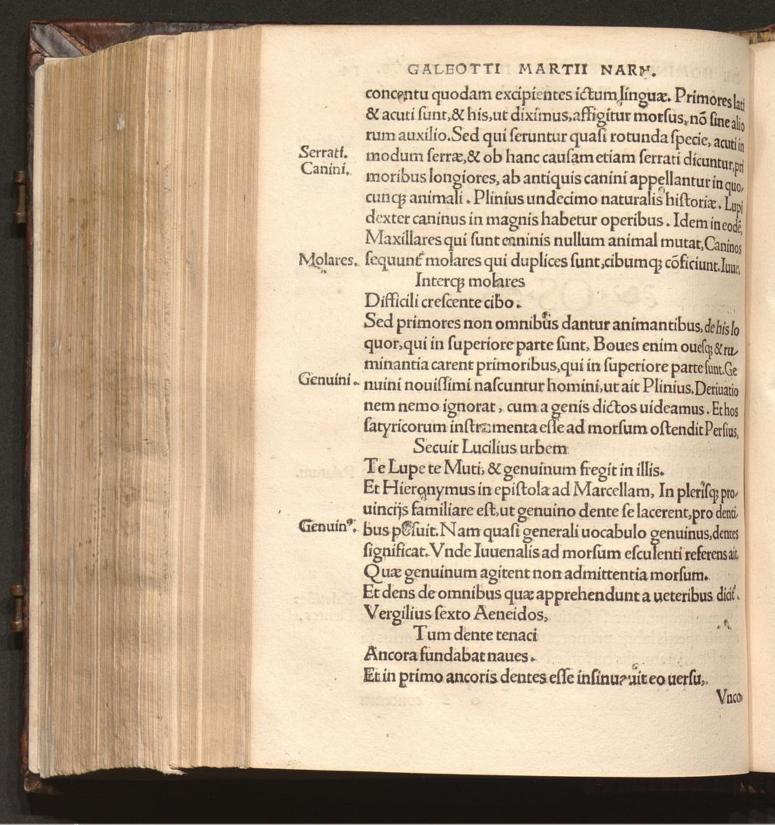
Galeoti Martii Narniensis De Homine Libri Dvo

Galeottus < Martius>
Basileae, 1517

Os

urn:nbn:de:hbz:466:1-31834

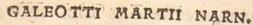
DE HOMINE, INTERIORI LIB. SECVIDVS. 54 strum. Is uero qui a sinistra, tendit ad dextrú oculum adeo consi схра. ut secent se ad similitudine crucis, Vnde ouzurias dictos putant. Coniungunt enim le. & cum in illa coiunctione uapor Videndi us, nec fumusue suerit, dividitur cernédi potestas. ut quæ simplicia ratio. orbus sint, iudicentur duplicia. Hinc est quod qui quodam morbo e con grauant, aut ebrij sunt, duplicata conspiciunt, quæ sola sim, men fimo, plicitate confistunt. Vnde Iuuenalis, n patil Cum bibitur concha, cum iam uertigine tectum Ambulat, & geminis exurgit mensa lucernis. m, de morū 201 OS-AS CEREBRO transitus ad os est. Os interius, suigit periori & inferiori mandibulis clauditur, sic di-ctis, quia mandere est dentibus conficere, licet ladis atri Vergi, iii, nó ad effectú, sed ad actum retulerit. Stat sonipes & frena ferox spumantia mandit. Serenus uero hinc adiectiuum ad effectom retulit. m pu Purgatur cerebrum mansa radice Piretri: uator Testudo & solum oris interioris nuncupatur Palatum. Ho Palatum. undo ratius fecundo Sermonum, e pro Feruida quod subtile exurdant uina palatum. nenta L. Columella octauo, sed etiam si palatum atq lingua con nolog color lanæest. Palatum autem dictum est, quod dentibus parre tanca palis uallatum lit, ita ut palatio facta uideatur. Nam fplen palationes in Columella legimus, Dentes qui palationem Palatiões admo uallum g faciunt, diuer sa sortiunt nomina. Nam qui prius Dentes. rebro apparet apertis labijs, primores uocant, iplis em morlus fa obius) ciunt. Pli.vij. naturalis historiæ, Nec cibo tantum & alimétis d lini necessarii, quippe necis sermonis regime primores tenent trum. concentu

DE HOMINE, INTERIORI LIB. SECVIDVS. Vnco non alligat ancora morfu. ores lat Et bidens instrumentum rusticum. Iuuenalis, Bidens. mealio Viue bidentis amans, & culti uillicus horti. acutiin De dentibus humanis plura narrantur. Dicit enim Plinius itur,pri hominu dentibus inesse uirus. nam speculi nitorem ex adin quo, uerso nudati heberant, columbaru fœtus implumæ necant. Lupi Et hoc quoq mirum est, quod eode autore didicimus, cum neodé ait, Dentes autem tantum inuicti sunt ignibus, nec creman/ aninos tur cum reliquo corpore. lidemos flammis indomiti, cauan t. Lune tur tabe piruitæ. A dente, dentio uerbum deriuari ostendit Denure. poeta Plautus in Milite, Venter creat omnes has erumnas, auribus peraudienda sunt, ne dentes dentiant. A dente den Détatus. hislo tatus, sicuti a denticulo denticulatus manisesta derivatione Denticus &ru formantur. Vnde Curius ille dentatus dictus, qui dentibus latus. nt.Ge natus est. Edentatus uero sine dentibus. Macrobius eden Edetulus iuatio tatæbelluæmorsus. Et Edentulus eiusde significationis est. Labeões Ethos Sed sicuta labris Labeones, sic Bronchi appellant, qui sunt Bronchi. erfius. dentibus prominentioribus exporrectioribuscp. Et hinc Brochie Brochitas . Plinius undecimo naturalis historia. Senectus in equis & cæteris ueterinis intelligitur, dentium brochitate, 3 pro superciliorum canicie.L. Columella septimo, cum de equis denti loquitur, brochitatem descripsit. Decimo tamen anno temdentes pora cauari incipiunt, & supercilia nonnunca canescere, & ens ait, dentes prominere. A dente dentifrangibulum, Plautus in Bacchidibus dixit. Næ tibi herde haud longum os, ab infor diat. tunio, ita dentifrangibula hæcmeis manib 9 gestiunt. Den Detifran fiscalpium autem & Dentifricium a scalpo & frico deriuari gibulum Detiscal-. % nomine ipso apparet. De dentifricio sic Apuleius in Magia pium. primo, Igitur legere eludicris meis epistoliu. De dentifricio Deufricio

o 3 uerlibus um.

Vnco

uerlibus scriptum. Et Martialis, Et dentiscalpia septem.

Gingiua. Dentium radices in maxillis affixæ, gingiuis muniuntut, a Gingiuu gignendis dentibus appellatis. Iuuenalis, Frangendus misero gingiua panis inermi.

Cuius diminutiuum gingiuula. 2. Apuleius in eo epigram mate, quod in Magia refert,

Complanatorem tumidæ gingiuulæ. Quo autem colore sit, Catullus expressit, Quod quisq minxit hoc sibi solet mane. Dentem atgrussam defricare ginginam.

color. Dentem at russam destricare gingiuam.

Détes in Est auté Russus color non plene ruber, Sed in omnibusani uiperis mantibus dentes in gingiuis extant, præterép in uiperis.

Nam ut ait Plinius, non apparent supra gingiuas. Dentes tat in gin mortem iram que demonstrant. Persius, giuis.

Dentes crepuere retecti.

Dentes crepuere retecti. Vergilius nono,

Dentibus infrendens.

mortem vitia dentium, rubigo & pituita, quæ satis nota sunt. Den demon tibus morsus, ut diximus, efficitur. Iuuenalis,

Ostrea callebat primo deprendere morsu. Cuius dinfinutiuum morsiuncula. Plautus in Milite, Compressiones arte amantium comparatæ, teneris labellis mol

Morfus. les morfiunculæ.

20 LINGVA .

Lingua Lingua Latina. Græca. Glossa.

Ruffus

Dentes

strant.
Rubigo

dentium

Pituita.

cula.

N ORE est lingua, a ligandis cibis nominata. Non modo membrum hominis, uerumetiam sermonem significat. Vnde & Latina & Graza lingua dicuntur. Hanc Graza nuncupant glob sam-